

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 245

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1521. Περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων 1
A. N. 1522. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν
διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1521.

Περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐφ' ἐκάστης ἐξ ἐπαχθούσων αἰτίας μεταβιβάσεως ἀκινήτου ἢ πραγματικοῦ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου δικαιώματος ὡς καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεως πλοίου ὑπὸ ἐλληνικῆν σημαίαν ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

2. Ἀκίνητα λογίζονται τὰ κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα χαρακτηριζόμενα ὡς τοιαῦτα.

3. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἔρου μεταβιβάσεως, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι: α) ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πλήρους ἢ τῆς ψιλῆς κυριότητος, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη γίνηται ὑπὸ ἀνακλητικῆν ἢ διαλυτικῆν αἴρεσιν ἢ ἐπὶ τῷ ἔρω τῆς ἐξωνήσεως. β) ἡ σύστασις ἐπικαρπίας, οἰκήσεως ἢ ἄλλης δουλείας ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1188 ἕως 1191 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. γ) ἡ κατὰ τὴν διάλυσιν ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἐταιρίας μεταβιβάσις τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς εἰς τὰ μέλη αὐτῆς. δ) ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς κυριότητος ἐπὶ ἀκινήτου ἢ ἀπὸ πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου ἢ ἀπὸ τῆς κυριότητος πλοίου. ε) ἡ ἀπαλλοτριώσις ἀκινήτου διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν. στ) ἡ ἐναλλαγὴ προικὸς ἐχούσης ἀντικείμενον ἀκίνητον ἢ πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου ἢ πλοίου καὶ ζ) ἡ διανομὴ ἀκινήτων μεταξὺ τῶν συγκυρίων των.

4. Ὡς ἀξία λογίζεται ἡ ἀγοραία ἀξία τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ

ἀκίνητον ἢ τὸ πραγματικὸν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου δικαίωμα ἢ τὸ πλοῖον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταβιβάσεως των.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ μεταβιβάσεως οἰκοπέδου ἢ τμήματος αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου ἐγκειμένου πρὸ τῆς μεταβιβάσεως, ὑπὸ τῆς πολεοδομικῆς ὑπηρεσίας, ἤρξατο ἀνεγειρόμενη ἢ πρόκειται ν' ἀνεγερθῆ πολυκατοικία, λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι ὁμοῦ μετὰ τοῦ οἰκοπέδου ἢ τμήματος αὐτοῦ μεταβιβάζεται ἀποπερτωμένη ἢ πολυκατοικία ἢ κατὰ περίπτωσιν τὸ διαμέρισμα αὐτῆς.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου συμβάλλεται ὡς ἀγοραστῆς πρόσωπον μὴ κατονομασθὲν ἐν τῷ προσυμφώνῳ, θεωρεῖται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι λαμβάνουσι χώραν δύο μεταβιβάσεις. ἡ μὲν πρώτη ἐκ μέρους τοῦ ἀρχικοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸν διὰ τοῦ προσυμφώνου συμβληθέντα ὡς ἀγοραστήν, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ μέρους τοῦ τελευταίου τούτου πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυόμενον τρίτον πρόσωπον.

3. Ἐπὶ μεταγραφῆς ἢ σημειώσεως εἰς τὸ βιβλίον μεταγραφῶν: α) ἀποφάσεως δικαστικῆς, διεπομένης ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 882 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἕνεκα μὴ ἐκτελέσεως προσυμφώνου μεταβιβάσεως κλπ., β) ἀποφάσεως δικαστικῆς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται τελεσιδικίως δικαίωμα κυριότητος ἢ πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου ἢ πλοίου ἐπ' ὀνόματι προσώπου τινός, λόγῳ ὑπερβάσεως ἐντολῆς τοῦ φερομένου ὡς ἐντολοδόχου αὐτοῦ, γ) ἀποφάσεως δικαστικῆς δι' ἧς ἀκυροῦται λόγῳ εἰκονικότητος συμβολαίων μεταβιβάσεως ἀκινήτου ἢ πραγματικοῦ ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματος ἢ πλοίου καὶ δ) συμβάσεως μεταβιβάσεως ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἑλλάδι ἢ πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου ἢ πλοίου, ἧτις κατηρτίσθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καθ' οἰονδήποτε ἐκεῖ νόμιμον ἰσχύοντα τύπον, δι' ἣν μεταβίβασιν δὲν κατεβλήθη ὁ φόρος τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ζητῶν τὴν μεταγραφὴν ἢ τὴν σημείωσιν εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου μεταγραφῶν ὑποχρεοῦται, πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς μεταγραφῆς, νὰ ἐπιδώσῃ δὴλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον καὶ νὰ καταβάλλῃ συγχρόνως τὸν φόρον μεταβιβάσεως.

Εἰς τὴν δὴλωσιν, διὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν δ' ἐπισυνάπτεται, ἐν ἐπισήμῳ μεταφράσει εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς μεταγραφησομένης συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ πλοίου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει: α) ἡ ἀκίνητος συντάξεως τοῦ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου, ἐφ' ὅσον τὸ ὀριστικὸν συμβόλαιον συντάσσεται

3. Ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὀρι-
στικῶν συμβολαίου εὐδύνεται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἀγορα-
στοῦ καὶ πᾶς ὁπωσδήποτε κάτοχος τοῦ μεταβιβάσθεντος πε-
ρυσιακοῦ στοιχείου διὰ τὸν φόρον μεταβιβάσεως καὶ τὰς
προσαυξήσεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

4. Ὁ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος δη-
λῶν δικαιούται, διὰ τὸ τμήμα τοῦ φόρου τὸ βαρύνον τὸν πωλη-
τὴν, εἰς παρακράτησιν τοῦτου ἐκ τοῦ τμήματος ἢ εἰς ἀναγω-
γὴν κατὰ τοῦ βαρυνμέου δι' αὐτοῦ.

*Ἄρθρον 6.

Ἀπαλλοτριώνται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως τοῦ βαρύνοντος
τὸν τε πωλητὴν καὶ τὸν ἀγοραστὴν α) ἡ μεταβίβασις εἰς τοὺς
πρόσφυγας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3764, ὡς καὶ ἡ
μεταβίβασις κλήρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ
Κώδικος, ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, β) ἡ μετα-
βίβασις ἀκινήτων λόγῳ κωρύσεως ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν
κατὰ τοὺς Νόμους 4399 καὶ 4724, γ) ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλ-
λοτριώσις κτημάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώ-
δικος, δ) ἡ ἀξία τοῦ διανεμομένου ἀκινήτου εἰς τὰ μέλη του
ὑπὸ συνεταρισμοῦ μὴ κερδοσκοπικοῦ διὰ τὴν ὁποίαν κατε-
βλήθη ὑπὸ τοῦ συνεταρισμοῦ φόρος μεταβιβάσεως κατὰ τὴν
ἀγορὰν τοῦ διανεμομένου ἀκινήτου, ε) ἡ μεταβίβασις εἰς τὴν
ὁποίαν ὁ τε πωλητὴς καὶ ὁ ἀγοραστὴς εἶναι ἀμφοτέροις πρό-
σωπα ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῇ περιπτώσει Β' ἐδάφ. στ)
τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, στ) ἡ ἀνάκλησις
ἀπαλλοτριώσεως καὶ ζ) ἡ μεταβίβασις μεταλλείου δι' ὃ κα-
τεβλήθη ὁ φόρος τοῦ Νόμου ΓΦΚΔ τοῦ ἔτους 1910 ὡς ἰσχύει.

*Ἄρθρον 7.

1. Δι' ἐκάστην μεταβίβασιν οἱ συμβαλλόμενοι ὑποχρεοῦνται
πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου των, νὰ ἐπιδώσωσι κοινῇ
δηλώσιν φόρου μεταβιβάσεως, πρὸς τὸν Οἶκον. Ἐφορον τῆς
περιφερείας ἐν ἣ κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ προκειμένου περὶ πλοίου
τῆς περιφερείας ἐν ἣ συντάσσεται τὸ συμβόλαιον μεταβιβάσεως
αὐτοῦ περιέχουσιν α) τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ
τὴν κατοικίαν ἢ τὴν κυρίαν διαμονὴν ἢ τὴν ἔδραν τῶν δηλούν-
των, β) τὴν νομικὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ μεταβιβαζόμενον πε-
ρυσιακὸν στοιχείον, γ) τὸ εἶδος τοῦ μεταβιβαζόμενου περιου-
σιακοῦ στοιχείου καὶ σύντομον περιγραφὴν αὐτοῦ, δ) τὸν τρόπον
κτήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ μεταβιβαζόντος, ε) τὴν ἀξίαν του, στ)
τὸ ποσὸν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ὁ ὁποῖος ἀναλογεῖ ἐπ' αὐτῆς,
ζ) τὸ ὄνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κα-
τοικίας τῶν πληρεξουσίων ἢ ἀντικλήτων ἢ ἀπλῶν ἐντολοδό-
χων τῶν συμβαλλομένων, η) τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύ-
θυνσιν τοῦ συμβολαιογράφου ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου θὰ καταρτισθῇ
ἡ σύμβασις καὶ θ) τὸν τόπον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς δηλώ-
σεως.

Ἡ ἀκρίβεια τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως βεβαιούται
ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν συμβαλλομένων ἢ τῶν
πληρεξουσίων των κλπ.

2. Ἐπὶ ἐκούσιων καὶ δικαστικῶν πλειστηριασμῶν ὡς καὶ
ἐπὶ ἀναγκαστικῆς, λόγῳ χρέους, μεταβιβάσεως ἀκινήτου, ἢ
πλοίου, ἢ δήλωσις τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ
ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ
παρόντος, ἡ δήλωσις τοῦ φόρου μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου ἢ
τοῦ πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ πλοίου
ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ προσώπου, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου θὰ γίνη ἡ με-
ταγραφή.

3. Ὅσακις εἶναι προδήλως δυσχερὴς ἡ ἐπίδοσις τῆς δηλώ-
σεως τοῦ φόρου μεταβιβάσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον, Ἐφορον,
λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἔδρα αὐτοῦ εὐρίσκειται εἰς πόλιν διάφορον τοῦ
τόπου τῆς καταρτίσεως τῆς συμβάσεως, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετι-
κῶς νὰ ἐπιδοθῇ αὕτη καὶ εἰς ἀναρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον, ὁ
ὁποῖος ὁμως, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὴν προσωρινὴν βεβαίωσιν τοῦ
φόρου, ὑποχρεοῦται ν' ἀποστείλῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον.
Ἐφορον πρὸς ἔλεγχον αὐτῆς κλπ.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δήλωσις καθίσταται ἀπαραδέκτος,
ἂν μὴ περιέχῃ διορισμὸν εἰδικῶ ἀντικλήτου τοῦ ἀγοραστῆ

κατοικοῦντος εἰς τὴν ἔδραν τῆς Οἴκου. Ἐφορίας, πρὸς τὴν
ὁποίαν μέλλει νὰ διαβιβασθῇ αὕτη.

4. Ἡ δήλωσις εἶναι ἀπαραδέκτος ἂν δὲν ἀναγράφεται ἐπ'
αὐτῆς βεβαίωσις τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου περὶ εἰσπρά-
ξεως τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τῆς δηλωμένης ἀξίας.

5. Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς δύο ἀντίτυπα ἐξ ὧν, τὸ
πρῶτον παραμένει εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον καὶ τὸ δεύτερον,
βεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ Οἴκου, Ἐφόρου διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς
ἀντιγραφῆς, παραδίδεται εἰς τοὺς συμβαλλομένους.

6. Ὁ Οἶκον. Ἐφορος δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἀνα-
θέτῃ εἰς Εἰρηνοδίκην ἢ Συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας
του τὴν παραλείψῃ τῶν δηλώσεων τοῦ φόρου μεταβιβάσεως
καὶ τὴν χορηγήσιν ἀντιγράφου αὐτῆς, ὅτινες ὑποχρεοῦνται
ὅπως ἐντὸς δεκαήμερου τὸ βραδύτερον ἀποστείλωσιν ἐπὶ ἀπο-
δείξει εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον τὴν δήλωσιν.

7. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἢ πραγματικῶν δικαιωμά-
των ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι ἢ πλοίων, συντελου-
μένης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνώπιον ἐλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς
ἢ δήλωσις ἐπιδίδεται εἰς τὴν Ἀρχὴν αὐτήν, παρὰ τῆς ὁποίας
καὶ διαβιβάζεται ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφο-
ρον ὅστις καὶ ἐκδίδει τὸ ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως.

*Ἄρθρον 8.

1. Ὁ φόρος μεταβιβάσεως καταβάλλεται ἐξ ὀλοκλήρου σ' ἡν
τῇ δηλώσει.

2. Τὰ ἐπὶ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει φύλλου ἔλεγχου
ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως φορολογικοῦ δικαστηρίου βεβαιού-
μενα ποσά: α) φόρου, β) φορολογικῶν προσαυξήσεων καὶ γ)
προστίμου λόγῳ παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος
νόμου, καταβάλλονται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἀ-
μέσως ἐπομένου τοῦ μηνὸς τῆς βεβαιώσεώς των.

*Ἄρθρον 9.

1. Ἐπὶ ἐλλιποῦς δηλώσεως τῆς ἀξίας τοῦ μεταβιβαζόμενου
ἀκινήτου κλπ. ἢ ἐλλιποῦς ἢ παραλείψεως δηλώσεως ἐτέ-
ρου στοιχείου ἀσφούντων οὐσιῶδη ἐπιρροῆν εἰς τὸν κέρυ-
ρισμὸν τῆς ἀξίας, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δια-
τάγματος 632)1948 «περὶ ἐπιβολῆς προσαυξήσεως λόγῳ ἐκ-
προθέσμου ἢ ἐλλιποῦς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς
φορολογικῆς δηλώσεως».

Προκειμένου περὶ τοῦ συμβιβαζομένου τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρ-
θρου 11 τοῦ παρόντος, τὸ ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2
τοῦ Ν. Διατάγματος 632)1948 προβλεπόμενον ποσοστὸν
μειοῦται εἰς 10 ο/ο.

2. Ἐπὶ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ φόρου, τῶν φορολογι-
κῶν προσαυξήσεων καὶ τῶν προστίμων, ὁ ὑπόχρεος καταλογί-
ζεται, δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, μὲ προσυξήσῃ ὑπε-
ρημέρας 3 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἐκπροθέσμου καταβαλλομένου φόρου,
φορολογικῆς προσαυξήσεως καὶ προστίμου.

Τὸ ἐκπρόθεσμον τῆς καταβολῆς ἀρχεται ὑπολογιζόμενον
ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως μεθεπομένου τοῦ μηνὸς
τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου κλπ. καὶ ἡ δι' αὐτὸ προσυξήσῃ
δὲν δύναται, νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ο/ο τοῦ ἐκπροθέσμου καταβαλ-
λομένου φόρου, τῶν φορολογικῶν προσαυξήσεων καὶ τοῦ προσ-
τίμου.

*Ἄρθρον 10.

1. Ὁ Οἶκον. Ἐφορος ἐνεργεῖ ἔλεγχον τῆς δηλώσεως τοῦ
φόρου μεταβιβάσεως, ἀναθέτων τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ
μεταβιβαζόμενου ἀκινήτου ἢ τοῦ πραγματικοῦ δικαιώματος
ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ πλοίου εἰς τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν του
καταλλήλους οἰκονομικοὺς ἢ ἐτέρους δημοσίους ὑπαλλήλους
ἢ εἰς ὑπαλλήλους τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς ἢ εἰς
μηχανικοὺς κλπ., ὅτινες ὑποχρεοῦνται, ἐντὸς χρονικοῦ δια-
στήματος οὐχὶ πέραν τῶν 10 ἡμερῶν, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν
Οἶκον. Ἐφορον τὸ πόρισμά των. Ἐπὶ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου δύ-
ναται νὰ διαταχθῇ καὶ ἡ ἐνεργεῖα πραγματογνωμοσύνης, ἐφαρ-
μοζόμενων ἀναλόγως τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου

1641) 1919 περί φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ.

Ὁ Οἶκον. Ἐφορος δικαιούται νὰ προσδιορίσῃ ἀξίαν μείζονα ἢ ἐλάττωσα τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν, ἀναγράφων λεπτομερῶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἐκτιμήσεως τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν βράζει τὴν κρίσιν τοῦ ταύτην.

2. Ἐπὶ τῇ βράσει τοῦ πορίσματος τῆς προηγουμένης παραγράφου καταρτίζεται φύλλον ἐλέγχου. τὸ ὅποιον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑπόχρεον ἢ εἰς τὸν πληρεξούσιόν του. ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τοῦ ὑποχρέου κοινοποιεῖται εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ.

3. Ὁ Οἶκον. Ἐφορος δὲν δικαιούται διὰ νεωτέρου φύλλου ἐλέγχου νὰ ἀυξήσῃ τὴν καθορισθεῖσαν, διὰ τοῦ πρώτου φύλλου ἐλέγχου ἀξίαν, τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ πλοίου.

Ἐξαίρετικῶς δύναται ὁ Οἶκον. Ἐφορος νὰ κοινοποιήσῃ νέον φύλλον ἐλέγχου μὲ ἠυξημένην ἀξίαν ὡς αἰεὶ ὁ ἐκτιμητῆς ἢ ὁ Οἶκον. Ἐφορος, ἐπὶ τῇ βράσει τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὁποίου καταρτίσθη τὸ ἀρχικὸν φύλλον ἐλέγχου, ἐτιμωρήθη πειθαργικῶς διὰ βραδείαν ἀμέλειαν ἢ δόλον κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην.

Ἄρθρον 11.

1. Κατὰ τοῦ φύλλου ἐλέγχου, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ προσδιορίζεται ὡς ἀξία τοῦ μεταβιβασθέντος ἀκινήτου κλπ. ἢ ὡς φόρος ἐπ' αὐτῆς ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ δηλωθέντος, ἔχει δικαίωμα ἐνστάσεως ὁ ὑπόχρεος ἢ οἱ κληρονόμοι του.

2. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἄκτησιν ἐνστάσεως ὁ ὑπόχρεος δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀρμόδιου Οἴκον. Ἐφόρου τὴν συμβιβαστικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφοράς.

Ἐπιτευχθείσης τῆς συμβιβαστικῆς ἐπίλυσεως τῆς διαφοράς συντάσσεται σχετικὴ πρᾶξις ἐπὶ τοῦ φύλλου ἐλέγχου, ἣτις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ ὑποχρέου, ὁ ὁποῖος μέχρι καὶ τῆς ἐπομένης τῆς ὑπογραφῆς τῆς πράξεως ὑποχρεούται νὰ ὑποβάλῃ συμπληρωματικὴν δήλωσιν καὶ νὰ καταβάλῃ τὴν ἐπὶ πλεόν διαφορὰν τοῦ φόρου μετὰ τῆς προσκυζήσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τῆς ἐπὶ πλεόν διαφοράς τοῦ φόρου κλπ. ματαιοῦται ἡ συμβιβαστικὴ ἐπίλυσις τῆς ἐπιθέσεως καὶ συνεχίζεται περαιτέρω ἡ τακτικὴ διαδικασία.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως διανομῆς ἀκινήτων μεταξὺ τῶν συγγενῶν των, κλπ.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἐπαλήθευσις τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων, ἢ σύνταξις τῶν φύλλων ἐλέγχου καὶ τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ ἡ κοινοποιήσις ἀποσπασμάτων αὐτῶν, αἱ ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις ἐγγραφῶν καὶ τὰ τῆς ἐπιθέσεως καὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν, αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἐκδοθεισῶν συνεπείᾳ ἐστάσεως ἀποφάσεων καὶ τὰ τῆς ἐπιθέσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐπιτροπῶν, τὰ δικαιώματα ἐπιδόσεως, τὰ τῶν παραβόλων καὶ δικαστικῶν δαπανῶν, τὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου καὶ ἐν γένει ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐφ' ὅσον δὲν ρυθμίζονται ἄλλως διὰ διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων ὡς τρίτον ἰδιωτικὸν μέλος μετέχει τὸ ὀρισμένον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῆς φορολογικῆς οἰκοδομῶν τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

2. Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίς βεβαιώσεως καὶ ἐν γένει ἀπαντᾷ τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας ταύτης ἐκδιδόμενα ἢ ὡπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα ἐγγραφα, συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος.

3. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος παραγράφου μετὰ τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως τοῦ φόρου μεταβιβάσεως.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10

τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἔληξεν ἡ τετραετία, τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου διατηρεῖται καὶ πέραν τῆς τετραετίας καὶ μέχρις ἑξέ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίας πειθαργικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδοθείσης κατὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως ὀργάνου.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ συμβολαιογράφος δὲν δύναται νὰ προῖῃ εἰς τὴν σύνταξιν συμβολαίου ἐὰν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκδόσεως τοῦ ἀντίγραφου τῆς δηλώσεως παρήλθε χρονικὸν διάστημα μείζον τῶν 45 ἡμερῶν.

2. Ὁ συμβολαιογράφος ὑποχρεοῦται α) νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸ συμβόλαιον τὸν αὐξήοντα ἀριθμὸν τῆς δηλώσεως καὶ τὴν Οἴκ. Ἐφορίαν τὴν παραλαβοῦσαν ταύτην, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἀποδεικτικῆς εἰσπράξεως, τὸ καταβληθὲν ποσὸν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως, τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποδεικτικῆς εἰσπράξεως, β) νὰ ἐπισυναγάσῃ τὸ ἀποδεικτικὸν εἰσπράξεως εἰς τὸ συμβόλαιον καὶ γ) νὰ ὑπομνησθῇ εἰς τοὺς συμβαλλομένους ἀπάσας τὰς ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ τὰς κυρώσεις διὰ τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεών του, ποιούμενος ρητὴν μνείαν ἐν τῷ συμβολαίῳ περὶ τούτου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος.

3. Ὁ φύλαξ μεταγραφῶν ὑποχρεοῦται ν' ἀρνηθῇ τὴν μεταγραφὴν συμβάσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως κλπ. περὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτου ἢ πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως τοῦ φόρου μεταβιβάσεως δεόντως θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν οἰκείων μεταβολῶν εἰς τὸ νηολόγιον.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ δημόσιαι ἐν γένει Ἀρχαί, ὡς καὶ πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑποχρεοῦνται ὅπως, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου ἢ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἀποστέλλωσι πρὸς αὐτά, τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προσκλήσεως, τὰ στοιχεῖα καὶ πληροφορίας τὰ ὅποια διαθέτουσι.

2. Τὸ πρῶτον πενθήμερον ἐκάστου μηνὸς ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλωσιν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἴκον. Ἐφορον α) οἱ συμβολαιογράφοι ἀντίγραφα τῶν προσυμφωνῶν ὡς καὶ τῶν ὀριστικῶν συμβολαίων μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ. τῶν συναφθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσου προηγουμένου μηνός, β) οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων περιλήψεις τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἐνεκα μὴ ἐκτελέσεως προσυμφώνου κλπ. δι' ὧν ἐπιτάσσεται ἡ μεταβίβασις ἀκινήτων κλπ. καὶ γ) αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἀντίγραφα τῶν προσωρινῶν ἢ ὀριστικῶν συμβολαίων μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ. τῶν συναφθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσου προηγουμένου μηνός.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ συμβολαιογράφοι καὶ τὰ λοιπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἀρνούμενα, δυστροποῦντα ἢ ἀμελοῦντα νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐξέλεγχσιν καὶ παράδοσιν ἢ ἐμπρόθεσμον ἀποστολὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων στοιχείων ἢ παρέχοντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα πλημμελῶς ἢ ἐσφαλμένως, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης εὐθύνης των κατὰ τὰς καίμανας διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχ. 300.000 μέχρι τριάνοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου, καὶ ἢς ἐπιτρέπονται τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ἔνδικα μέτρα. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται εἰς ἕναρ τῶν διοικούντων αὐτό.

2. Ἐπὶ δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀρμοδίων ἀρνούμενοι, δυστροποῦντες ἢ ἀμελοῦντες νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐξέλεγχσιν καὶ παράδοσιν ἢ ἀποστολὴν στοιχείων ἢ παρέχοντες τὰ στοιχεῖα ταῦτα πλημμελῶς ἢ ἐσφαλμένως, διώκονται ἐπὶ

τῷ λόγῳ τούτῳ παιδαρχικῶς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Ἡ παιδαρχικὴ ὄγωγὴ ἀσκειῖται, ἐν μέρους τῆς προϋποστημένης αὐτῶν Ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς.

3. Οἱ Γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ οἱ Φύλακες μεταγραφῶν παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐκτὸς τῆς παιδαρχικῆς διώξεως δύναται νὰ τιμωρηθῶσι καὶ διὰ προστήμου ἀπὸ 100.000 μέχρι 5.000.000 δραγμῶν, ἐπιβαλλομένην δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατόπιν προηγουμένης κλήσεως παρ' αὐτοῦ εἰς ἀπολογία τῶν ὡς ἄνω προσώπων.

4. Οἱ λαμβάνοντες γνώσιν ἐπαγγελματικῶν μυστικῶν ὑποχρεοῦνται εἰς τήρησιν αὐτοῦ, ὑποκείμενοι, ἐν ἐναγίᾳ περιπτώσει, εἰς τὰς ποινὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς δηλώσεως ματαιωθῇ ἡ ὑπογραφή τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως, ὁ καταβληθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται.

2. Ἐὰν ἡ μεταβίβασις, ὑπὸ ἀναβλητικῆν ἢ διαλυτικῆν αἴρεσιν, ματαιωθῇ, συνεπεῖα ἀτονίας τῆς ἀναβλητικῆς ἢ ἐξόδου τῆς διαλυτικῆς αἰρέσεως, ἐπιστρέφεται τὸ ἥμισυ τοῦ καταβληθέντος φόρου.

3. Ἐὰν γίνῃ ἡ ἐξώνησις τοῦ ἀκινήτου ἐντὸς τῆς ταχθείσης συμβατικῆς προθεσμίας, δὲν ἐπιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως διὰ τὴν νέαν ταύτην μεταβίβασιν, ἐπιστρέφεται δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ καταβληθέντος φόρου μεταβιβάσεως κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ, ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς ἐξώνησεως, συνταθέντος συμβολαίου.

4. Ἐὰν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως ἀκυρωθῇ τούτο ἕνεκεν ἐλαττώματος ἀφορώτος εἰς τὰς νομικὰς σχέσεις τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸ ἀκίνητον ἢ ἕνεκεν ἄλλων ἐξαιρετικῶν λόγων, δὲν ἐπιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως διὰ τὴν ἀκύρωσιν καὶ ἐπιστρέφεται τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀκυρουμένου συμβολαίου καταβληθέντος φόρου μεταβιβάσεως.

5. Διὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν προηγουμένων παραγράφων ἀπαιτεῖται αἴτησις τοῦ δικαιούχου πρὸς τὸν ἀρμόδιον διὰ τὸν φόρον τῆς μεταβιβάσεως Οἶκον. Ἐφορον, ἥτις δέον νὰ ὑποβληθῇ : Α) ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς δηλώσεως εἰς τὴν περιπτώσιν τῆς ματαιώσεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως καὶ Β) ἐκατὸν εἴκοσι (120) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας : α) τῆς ἀτονίας ἢ ἐξόδου τῆς αἰρέσεως, β) τῆς ἐνεργείας τῆς ἐξώνησεως καὶ γ) τῆς ἀκυρώσεως τοῦ συμβολαίου.

Μετὰ τὴν πάροδον τῶν προθεσμιῶν τούτων παραγράφεται τὸ δικαίωμα πρὸς ἐπιστροφήν τοῦ καταβληθέντος φόρου.

Ἄρθρον 17.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται : α) ἡ παρεχομένη ἀμοιβὴ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀποστελλόμενα πρὸς τὸν Οἶκον, Ἐφορον ἀντίγραφα, β) τὰ ἐξόδα κινήσεως καὶ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἐκτιμητῶν κλπ. ἐφ' ἔσον δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, γ) ὁ τύπος τῆς δηλώσεως καὶ τὸ εἰδικότερον περιεχόμενον τῆς, δ) τὰ τῆς καταθέσεως τῶν πσῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 4 ἀναφερομένων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ε) τὰ τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ φόρου ἐπὶ ματαιώσεως τῆς μεταβιβάσεως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων ἐπιστροφῆς καὶ στ) ἐν γένει πάντα λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται : α) νὰ ὀρισθῇ εἰδικὴ διαδικασία βεβαιώσεως καὶ ἐπιστρέψεως τοῦ φόρου μεταβιβάσεως πλοίων ἢ κεραιῶν αὐτῶν συντελουμένης ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, β) νὰ ὀρισθῶν τρόποι καθορισμοῦ καὶ ἐλέγχου τῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ γ) νὰ ὀρισθῶν τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐνεργούντων τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὡσάκις οὗτοι δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου καταλογιζομένης εἰς τὰ ἐξόδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

4. Ἡ διάθεσις τοῦ ποσοστοῦ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος εἰς ἕκαστον δῆμον καὶ κοινότητα ἢ εἰς ἐπαρχιακὸν τμήμον ὁδοποιίας καὶ τὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἕκαστον τούτων δικαιούται, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ κατὰ περίπτωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

5. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τοὺς ἀμίσθους φύλακας μεταγραφῶν καὶ εἰς τὸ τμήμον συντάξεως νομικῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1951 καὶ ἐφεξῆς α) μεταβιβάσεων ἀκινήτων, καὶ πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, ἢ πλοίων καὶ μεριδίου αὐτῶν καὶ β) μεταγραφῶν τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ὡσαύτως ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ὀριστικῶν συμβολαίων τῶν συντασσόμενων εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνων συνταθέντων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950.

2. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1951 καταργοῦνται ἐφαρμοζόμεναι ἐφεξῆς μόνον ἐπὶ τῶν μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950 μεταβιβάσεων ἀκινήτων, ἢ πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ἢ πλοίων καὶ κεραιῶν αὐτῶν :

α) αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4225/1929 ἀπερὶ καταργήσεως τῆς φορολογίας αὐτομάτου ὑπερτιμημάτων τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ ἐπιβολῆς εἰδικῶν φόρων μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὡς συνεπληρώθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

β) αἱ διατάξεις αἱ ἀφοροῦσαι τὴν ἐπιβολὴν προσθέτου 1 ο)ο κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν συμβολαίων μεταβιβάσεως καὶ 0,25 ο)ο κατὰ τὴν μεταγραφὴν αὐτῶν, ὑπὲρ τοῦ τμήμου συντάξεως νομικῶν καὶ

γ) πάντα ἑτέρα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀναγκ. νόμου 1323/1949 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν ρυθμιζόμενας σχέσεις.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1951 καὶ ἐφεξῆς μεταβιβάσεων ἀκινήτων, πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων, πλοίων ἢ μεριδίου αὐτῶν δὲν ἐπιβάλλονται α) ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου διὰ τὸ το συμβόλιον καὶ διὰ τὴν μεταγραφὴν αὐτοῦ καὶ β) ἀναλογικὸν δικαίωμα ἐμίσθων καὶ ἀμίσθων μεταγραφῆς φύλακων διὰ τὴν μεταγραφὴν τῶν συμβολαίων τῶν ἐν λόγῳ μεταβιβάσεων. Αἱ διατάξεις τῆς προύσης ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων τούτων ἐπιβάλλεται Α) πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχ. 10.000 δι' ἕκαστον συμβόλιον καὶ δι' ἐκάστην αἴτησιν μεταγραφῆς ἐκάστου ἀκινήτου κλπ. καὶ Β) πάγιον δικαίωμα μεταγραφῆς δραχ. 5.000 καταβαλλόμενον α) ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀμίσθον φύλακα μεταγραφῶν καὶ β) δι' ἐπικυλλήσεως ἀναλόγου χαρτοσήμου ἐπὶ τῆς σίτησεως μεταγραφῆς ποικειμένου περὶ ἐμίσθου φύλακος μεταγραφῶν.

2. Ἐκτὸς α) τοῦ φόρου μεταβιβάσεως, τοῦ παγίου τέλους χαρτοσήμου καὶ τῶν παγίων δικαιωμάτων τοῦ φύλακος μεταγραφῶν, β) τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ εἰδικῶν τμήμου ἐποικισμοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2311 τοῦ ἑγροτικοῦ κώδικος, γ) τοῦ φόρου ἐπὶ μεταβιβάσεως μεταλλείων τοῦ νόμου Γ' 1111 τοῦ ἔτους 1910 ὡς ἰσχύει καὶ δ) τῶν νομίμων δικαιωμάτων τῶν συμβολαιογράφων, οὗτοι εἶσθε φόροι, τέλος, δικαίωμα, εἴσφορὰ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ ὑπὲρ τρίτου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἀκινήτων ἢ τῶν πραγματικῶν ἐπὶ αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταγραφῆς αὐτῶν ὡς καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεως πλοίων ἢ μεριδίου αὐτῶν.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὄριστα ἐν αὐτῷ, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ' ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΞΕΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΜΜ. ΚΟΦΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαστικῆς Ὑπουργοῦς

ΝΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(2)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1522.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων», ἀπεφασισαμέν καὶ διατάσσουμεν :

Α' Φέρος κεφαλαίου ἀνώνυμων ἐταιρειῶν (Ν. Δ. 674) 1948).

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ 4η παράγραφος τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἐξῆς :

«4. Προκειμένου περὶ περιουσιακῶν στοιχείων κτηθέντων ἀπὸ 11 Νοβρίου 1944 μέχρι 31 Δεβρίου 1945, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας ὕλης, ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς ὄραμα εἰσρέζεται εἰς τὸ 148πλάσιον τῆς κατὰ Δεκέμβριον 1944 ἀξίας αὐτῶν, ὡς αὕτη ἐξουρίσκειται συμφῶνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1946 ὡς ἄνω Β. Διατάγματος».

2. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας περιουσίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ πρῶτος ἰσολογισμὸς τῆς ἀνώνυμης ἐταιρείας ὁ καταρτισθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος 6-9-46 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)48. Ἐκ τῆς οὕτω προσδιορισθείσης περιουσίας ἐκπίπτουσι τὰ κέρδη, τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸ ἀπὸ 1-1-46 μέχρι τοῦ κλεισμένου τοῦ ἰσολογισμοῦ διάστημα, ἀναλογικῶς ἐξουρισκόμενα.

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἐξῆς :

«1. Εἰς τὸν φόρον ὑπόκεινται αἱ ἡμεδαπαὶ πάσης φύσεως ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι αἱ συσταθεῖσαι μέχρι καὶ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1944 καὶ ὀφιστάμεναι κατὰ 31 Δεκεμβρίου 1945».

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνώνυμων ἐταιρειῶν συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Κράτους, Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν πάσης φύσεως ἔργων, δι' ὃ μέρος τὸ ἐνεργητικόν, συμφῶνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν αἰκείων νόμων ἢ συμβάσεων. περιέρχεται ἄνευ ἀνταλλάγματος εἰς τὸ Δημόσιον, τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα κατὰ τὴν λήξιν τῆς συμβάσεως.

5. Ἐπὶ ἀνώνυμων ἐταιρειῶν συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἔργων, αἵτινες ἐκπύρηνθησαν ἔκπτωτοι ἐκ τῆς συμβάσεως ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ φόρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς κηρύξεώς της ὡς ἐκπτώτου μέχρι τῆς κανονικῆς λήξεως τῆς συμβάσεως περιόδου. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐκπτώσεως ταύτης τὸ ὄλικόν ποσὸν τοῦ φόρου ἀναλογίζεται εἰς τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι τῆς κανονικῆς λήξεως τῆς συμβάσεως περιόδου. Τὸ ἐπὶ πλέον βεβαιωθὲν ποσὸν φόρου ἐκπίπτει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς φορολογουμένης ἀνω. ἐταιρείας, ἐν περιπτώσει δ' ἀποκαταστάσεώς της τὸ οὕτω ἐκπίπτουσαν ποσὸν ἀναβιοὶ καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τσοσάρων μῆνων ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεώς της, βάσει δηλώσεως αὐτῆς ἐγχειριζομένης ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

6. Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι κατασκευῆς πλοημάτων δικαιοῦνται νὰ αἰτήσωνται τὴν μείωσιν τοῦ φόρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 κατὰ ποσοστὸν, ἴσον πρὸς τὴν μείωσιν τοῦ μέσου ὅρου τῆς καταναλώσεως τῆς χρονικῆς περιόδου τῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν 1945—1949 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοιαύτην τῆς περιόδου 1934—1938.

7. Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι, ὧν τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑπέστησαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1949 δῆμιον ἢ καταστροφὴν δικαιοῦνται νὰ ζητήσῃ ἀνάλογον μείωσιν τοῦ φόρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948, διὰ τὸ μέρος τῆς ζημίας ταύτης, τὸ ὅποιον δὲν καλύπτεται ἐξ ἀσφαλιστικῆς ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως ἢ ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ἐταιρικῶν χρήσεων 1946 ἕως καὶ 1949.

8. Ἐπὶ ναυτιλιακῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν, αἵτινες βάσει τοῦ Ν. Διατάγματος 470)1947 δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως, ἀντικείμενον τῆς φορολογίας τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 ὡς πρὸς τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα δι' ἃ ἡ ἀποζημιώσις, εἶναι τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἄνευ μειώσεώς τινος. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐτέρων ἀποζημιώσεων ἢ ἀπαιτήσεων ἀφορωσῶν τὰ πλοῖα ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν ἢ ἐμπορεύματα, διὰ ζημίας ἐπισυμβάσας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1945, αἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν ἢ ἐξεκαθαρίσθησαν ἢ κατεβλήθησαν εἰς τὰς δικαιοῦχος ἐταιρείας μεταγενεστέρως. Ἡ διαφορά τοῦ φόρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674)1948 δηλοῦται καὶ καταβάλλεται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἀνεγνωρίσεως ἢ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἀπαιτήσεως, προκειμένου δὲ περὶ ἀποζημιώσεων ἢ ἀπαιτήσεων εἰς ξένον συναλλάγμα, ὡς τιμὴ αὐτοῦ διὰ τὴν φορολογίαν, λαμβάνεται ἡ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1949 «περὶ προσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν» τοιαύτη.

9. Ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι ὀφείλουσι φόρους ἢ ἄλλας ὀφείλας πρὸς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1945 μὴ περιληφθεῖσας εἰς τὸν πηδητικὸν τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως 1945, δικαιοῦται, διὰ τὴν κατὰ τὸ Ν. Διατάγμα 674)1948 φορολογίαν των, νὰ ἐκπέσωσιν ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τῶν τὰ τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως καθορισθέντων, ἔστω καὶ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1945 ποσά, ἐλαστικοῦ φόρου ἢ ὀφειλῶν. Ἡ ἐκπτώσις αὕτη ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς φορολογουμένης ἀνώνυμης ἐταιρείας, ὑποβληθῆναι εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφόρον παρ' οὗ ἐνεργεῖται ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου καὶ ἡ ἐκπτώσις ἢ ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου, ἀδιαφόρως τοῦ σταθμοῦ βεβιωτέως εἰς ὃ εὑρίσκειται ὁ φόρος οὗτος. . .

"Άρθρον 2.

1. Ἡ αἰτήσις μειώσεως τοῦ φόρου βάσει τῶν παραγρ. 4-7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, εἰς οἰονδήποτε στάδιον καὶ ἂν εὑρίσκηται ἢ ὑπόθεσις, δύναται νὰ υποβληθῆ εἰς τὴν φορολογικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Διατάγματος 674) 1948 τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 καὶ 9 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος.

2. Αἱ ἄνωγοι ἐταιρεῖαι περὶ ὧν προβλέπονται αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 4-8 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, καταβάλλουσι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950 τὸν ὑφειλόμενον φόρον τοῦ Ν. Διατάγματος 674) 1948 βάσει ἐπιδοθησομένης δηλώσεως ἢ βάσει τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσεως μειώσεως, ἢ βάσει ὑφισταμένης βεβαιώσεως, ἀπαλλοτριζομένων τῶν ὑφειλόμενων εἰστέ προσαυξήσεων τῶν ἄρθρων 5 καὶ 9 τοῦ Ν. Διατάγματος 674) 1948.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1-3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγρ. 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου αἱ τυχόν καταβληθεῖσαι προσαυξήσεις ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὰ περὶ ὧν αὐταὶ περιουσιακὰ στοιχεῖα συμψηφίζονται πρὸς τὰς ὑφειλὰς τῆς ὑπορέου ἐταιρείας ἢ ἐπιστρέφονται.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ τετάρτου ἄρθρου τοῦ Ν. Διατάγματος 674) 48 δύναται νὰ ἐφαρμόζονται ἐφ' ὧν τῶν ἄνωγοι ἐταιρειῶν τῶν τελουσῶν ἐξ οἰονδήποτε λόγου ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας.

Ἐὰν μετὰ τῶν ἐταιρειῶν τούτων περιλαμβάνονται καὶ ἀσκῶσαι ἐπιχειρήσεις μεταλλευτικὰς, θειουργικὰς, λιγνιτωρυχικὰς, ἢ ἐταιρεῖαι εἰς τὰ κέρδη τῶν ὁποίων μετέχει κατὰ ποσοστὸν τοῦλάχιστον 50 ο)ο τὸ Κράτος, Ἄθμος ἢ Κοινότης, δύναται ἢ πληρωμὴ τοῦ βαρύνοντος ταύτας φόρου νὰ καθορισθῆ εἰς δόσεις ὀριζομένας, διακεκριμένως δι' ἐκάστην ἐταιρείαν, καὶ ἐξοφλητέας μέχρι τέλους τοῦ οἴκου, ἔτους 1954-55.

4. Ἐνστάσεις ἀπαρριφθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λόγω μὴ προσαγωγῆς τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 674) 1948 διπλοτύπου, ἐπανερχοῦνται εἰς νέαν συζήτησιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς φορολογουμένης ἄνωγοι ἐταιρείας ὑποβαλλομένη τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950.

Διὰ τὴν ἐπανασυζήτησιν τῶν ἐνστάσεων τούτων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐφεξῆς ἐκδίκασιν ἐκκερμυουσῶν ἢ ἀσκηθησομένων ἐνστάσεων, δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν αὐτῶν ἢ προσαγωγὴ τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν διπλοτύπου καταβολῆς τῶν ἀπαιτητῶν δόσεων τοῦ φόρου.

B' Φορολογία πιστώσεων (Ν. Δ. 604 καὶ 629) 1948).

"Άρθρον 3.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ὠφελείας ἐκ τραπεζικῶν πιστώσεων, δι' ἧς ὁ δικαιούχος προκατέβαλε ὀρισμένον ποσόν, τὸ περιθώριον τοῦτο λογίζεται ὡς ἔναντι τῆς πιστώσεως καταβληθὲν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεώς του καὶ πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν συντελεστὴν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 629) 1948. Ὑποθέσεις κριθεῖσαι κατὰ διάφορον τρόπον ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν Φορολογικῆς Δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου ὑποβαλλομένη μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950.

2. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Διατάγματος 604) 1948 καταργεῖται.

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος 629) 1948 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρὸν ὡς ἐξῆς : «Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διατάγμα φόρου παραγράφεται τὴν 31 Δεκεμβρίου 1950».

4. Ἀποφάσεις τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων δι' ὧν ἀπαρριφθῆσαν τύποις ἐνστάσεις τῶν κατὰ τὰ Ν. Διατάγματα 604) 1948 καὶ 629) 1948 εἰς φόρον ὑποχρέων λόγω

μὴ προσαγωγῆς τῶν διπλοτύπων καταβολῆς τοῦ φόρου, ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων, αἰτήσις τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου ὑποβαλλομένη μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950, μετὰ τῶν διπλοτύπων καταβολῆς τοῦ φόρου.

5. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφειλέται φόρου τῶν Ν. Διατάγματος 604) 1948 καὶ 629) 1948, καταβάλλοντες τὸ ὑφειλόμενον ποσὸν τοῦ φόρου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950, ἀπαλλοτριζοῦνται τῶν ὑφειλόμενων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς προσαυξήσεων λόγω ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακρίβειας τῆς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ λόγω ἐκπροθέσμου πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Γ' Φορολογία εὐπόρων (Α. Ν. 889) 1949).

"Άρθρον 4.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410) 1950 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «φόρον» προστίθενται ἀφ' ἧς οὗτος ἰσχυρὸν, τὰ ἐξῆς :

«ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε δεχθῆ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἐνισταμένου. Ἐπὶ ἀπαρριφθεῖσης τῆς ἐνστάσεως, ὡς ὑφειλὴ τοῦ ἐνισταμένου λογίζεται τὸ σύνολον τοῦ φόρου ὁπερ ἔχει μεθαιωθῆ εἰς βάρος του, τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ἢν κατετάχθη κλάσιν μετὰ τοῦ τοιοῦτου τῆς ἀναπροσαρμογῆς».

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς βεβαιώσεως φόρου εἰς βάρος προσώπου διαφόρου τοῦ πράγματι ὑποχρέου, λόγω λάθους ἀναφερομένου εἰς τὴν ταυτότητα αὐτοῦ, δύναται αἰτήσῃ ἀρμοδίου Οἴκου Ἐπιθεωρητοῦ νὰ ἐνεργηθῆ διάρθρωσις τοῦ λάθους εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑποχρέων. Ἡ οὕτω ἐπερχομένη διάρθρωσις ἀνακοινοῦται ἐγγράφως εἰς τὸν πράγματι ὑπόχρεον, ὅστις δικαιούται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ν' ἀσκήσῃ ἐνστάσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410) 1950, καὶ ν' ἀμειωθῆ τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑποχρέων τοῦ φόρου εὐπόρων.

3. Ἐγγραφὴ εἰς τὸν πίνακα τῶν ὑποχρέων τοῦ φόρου εὐπόρων, καταστάσα ὀριστικὴ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πίνακος ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410) 1950, δύναται ν' ἀκυρωθῆ ἢ τροποποιηθῆ μόνον σ) ἂν ὁ ἐγγεγραμμένος δὲν ἔλαβεν ἀποδειγμένως γνῶσιν τῆς ἐγγραφῆς του καὶ β) δι' ἄλλα πιν φορολογικῆς ὑποχρέσεως τοῦ ἐγγεγραμμένου, νοουμένης ὡς τοιαύτης μόνον τῆς ἀποδειγμένης ἀπορίας τοῦ ἐγγραφέντος.

Περὶ τῆς ἀκυρώσεως ἢ τροποποιήσεως τῆς ἐγγραφῆς ἀποκαίεται ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1410) 1950 ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγγεγραμμένου, ὑποβαλλομένη τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950 ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς πράγματι θὰ λάθῃ γνῶσιν τῆς ἐγγραφῆς του ὁ ὑπόχρεος ἐὰν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950 δὲν ἔλαβεν ἀποδειγμένως γνῶσιν αὐτῆς. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς αἰτήσεως, τὴν ἐξετάσιν αὐτῆς κλπ. ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ Ἀναγκ. Νόμῳ 1410) 1950 ὀριζόμενα διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐνστάσεων.

4. Ὁ ὑφειλόμενος φόρος εὐπόρων ὑπὸ τῶν ἐν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεως πρὸς συμψηφισμὸν μέρους τοῦ φόρου εἰς δωρεάν τῶν δι' ἐθελουσίους σκοποῦς, καταβαλλόμενος ἐξ ὀλοκλήρου ἢ εἰς δόσεις, μέχρι καὶ τῆς 31 Μαρτίου 1951 ἀπαλλοτριζοῦνται τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὑφειλόμενων προσαυξήσεων λόγω ὑπερημερίας.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀνατεθῆ εἰς Ἐπιτροπὴν προεδρευομένην ὑπὸ ἀνωτάτω δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ συγκροτουμένην ἐξ Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, ἢ ἐκ νέου κατανομή τοῦ φόρου τῶν εὐπόρων τοῦ ἀφορῶντος τοὺς ὑποχρέους τοὺς ἔχοντας πλοῖα ὑπὸ ξένην σημαίαν ἄνευ δεσμεύσεως τινος ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐκάστου ὑποχρέου ὅπερ δύναται νὰ εἶναι διάφορον τοῦ τῆς κλάσεως τῆς κλίμακος ἢ καὶ μεγαλύτερον τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῆς.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ρυθμίζεται ἡ διαδικασία τῆς νέας κατανομῆς τὰ κατ' αὐτῆς ἐνδικο μέσα, τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς, τὰ τοῦ χρόνου ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ φόρου ἐφ' ἧς αἰξ ἢ εἰς δόσεις καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια.

Δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου δύναται να μειωθεί το δια του Αναγκ. Νόμου 889, 1949 καθορισθέν όλικόν ποσόν φόρου εις βάρος όλων των ανωτέρω υποχρέων κατά ποσοστὸν μὴ υπερβαίνον τὰ 60 ο)ο αὐτοῦ.

Δ'. Κώδιξι χαρτοσήμου.

* Ἄρθρον 5.

Ὅπου εἰς φορολογίας κεφαλαίων, καταναλώσεως ἢ κυκλοφορίας ἐπιβάλλονται βάσει των ἰσχυουσῶν ἀπαξίσεων, πλὴν τοῦ φόρου καὶ ποσοστὰ αὐτοῦ ἢ δικαιώματα ἢ τέλη ὑπὲρ τρίτων, ἢ ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ των ἐγγράφων ἢ πράξεων ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ φορολογία, δύναται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ, νὰ ἐνοποιῶνται, εἰς τὸν φόρον καὶ τὰ ποσοστὰ, τέλη ἢ δικαιώματα ὑπὲρ τρίτων, ὡς καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου καὶ μεταγραφῆς, ἀξιοσημίων ἀντιστοίχως διὰ τὴν τῆς αὐτῆς ἐνοποιήσιν των φορολογικῶν συντελεστῶν. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐνοποιήσεως προκύπτει συντελεστὴς περιέχων κλάσμα μονάδος τὺτο ἀποστρογγυλοῦται εἰς ἀκέραιον μονάδα ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦλάχιστον ἡμισυ τῆς μονάδος ἢ ἀμελεῖται ἐφ' ὅσον εἶναι μικρότερον των 0,50 τῆς μονάδος.

Διὰ Β. Διαταγμάτων καθορισθῆσονται τὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποδόσεως εἰς τοὺς τρίτους, των ἐκ τῆς ἐνοποιήσεως μετὰ τοῦ φόρου ἀναλογούντων ὑπὲρ αὐτῶν ποσῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετιζομένη μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. Διατάγματος 60)1946 τὸ ἀφορῶν τὴν ἐπιβολὴν τέλους χαρτοσήμου 2 ο)ο ἐπὶ των πωλήσεων των πετρελαιοειδῶν καταργεῖται ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1950.

Ε'. Φόρος ἐπὶ των εἰσιτηρίων.

* Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 24 τοῦ Αναγκ. Νόμου 1086)1946 «περὶ διαθέσεως εἰς τοὺς αὐτοκίνητους κλπ. των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος παραχωρουμένων ὑπὸ τῆς ΟΥΝΡΡΑ αὐτοκινήτων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους τούτου ἐξαιροῦνται οἱ Συνεταιρισμοὶ Πληγέντων Ἀυτοκινήτων Ἀστικῶν Λεωφορείων, των ὁποίων τὰ λεωφορεία ἔχουν ἐνταχθῆ εἰς τὰ Κοινὰ Ταμεία Εἰσπραξέων Ἀστικῶν Γραμμῶν των πόλεων».

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ Αναγκ. Νόμος 1086)1946, αἱ γενόμεναι ὁμῶς ἤδη καταβολαὶ τοῦ ὡς ἀνω τέλους πρὸς τὸ Δημόσιον δὲν ἀναζητοῦνται.

* Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαγγελίῃ των ἐργασίων τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΓΛΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΒΕΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΜΜ. ΚΟΦΡΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ